

Dosarul nr. 2ra-445/21

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia sediul Leova (jud. M. Ganganu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fajenco, A. Mironov, A. Curdov)

ÎNCHEIERE

7 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iana Varaniță

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Ianei Varaniță împotriva lui Serghei Grițco cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral, încasarea venitului ratat și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Iana Varaniță și menținută hotărârea din 20 ianuarie 2020 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 2 octombrie 2019, Iana Varaniță, reprezentată de avocatul Vasile Zagaican a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Grițco cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral, încasarea venitului ratat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 ianuarie 2019, aproximativ la orele 02:00, Serghei Grițco, aflându-se în sat. XXXXX r-nul XXXXX, având scopul de a sustrage bunurile altei persoane, a pătruns în casa ei, prin deteriorarea unui geam, de unde pe ascuns a sustras un televizor de model samsung cu costul de 8 000 de lei, un monitor de model LG cu costul de 2 000 de lei, un DVD de model samsung cu costul de 3 000 de lei, o vază de cristal cu costul de 400 de lei, un set de cuțite cu costul de 600 de lei, un set de furculițe cu costul de 400 de lei, două fețe de masă cu costul de 200 de lei fiecare, un aparat de tocat legume și fructe cu costul de 400 de lei, un set din patru șervete de masă cu costul de 400 de lei, un set din 4 șervete de mâini cu costul de 400 de lei, un set de farfurii în număr de 18 bucăți cu costul de 800 de lei, un set de linguri cu costul de 450 de lei, un șorț cu costul de 100 de lei, un șervet de mâini cu costul de 100 de lei, un set de cuțite în număr de 9 bucăți cu

costul de 400 de lei, astfel, cauzându-i o daună materială considerabilă în sumă totală de 17 850 de lei, prin ce a comis infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal.

Potrivit sentinței din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Cimișlia sediul Leova, menținută prin decizia din 1 iulie 2019 a Curții de Apel Comrat, Serghei Grițco a fost recunoscut vinovat în comiterea furtului, fiind pedepsit cu închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiindu-i suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

A explicat reclamanta că toate aceste bunuri materiale îi aparțin cu drept de proprietate, însă se păstrau în casa părinților săi, care aflând despre furtul respectiv au fost nevoiți să abandoneze lucru peste hotarele țării și să se deplaseze la domiciliu lor, suportând în așa mod, cheltuieli de transport.

A mai notat că în timpul pătrunderii în domiciliul său de către Serghei Grițco a fost deteriorat geamul termopan de la casa, pe care îl estimează la suma de 4 000 de lei.

La fel, a menționat că aproximativ peste o lună și ceva, majoritatea bunurilor sustrase au fost depistate și ridicate de la Serghei Grițco, care a recunoscut vinovăția sa în comiterea furtului, însă, din obiectele sustrase nu au fost depistate vaza din cristal cu costul de 400 de lei, dar și un set de căni și farfurioare de cafea sau ceai, pe care le estimează la suma de 800 de lei.

Examinând bunurile materiale depistate și ridicate de la Serghei Grițco, a depistat că televizorul de model samsung cu costul de 8 000 de lei este fără picioarele fixate, fără cablu de conectare la rețeaua electrică, fiind zgâriat și murdar de glod.

Din aceste considerente, nu este de acord să primească aceste bunuri înapoi, astfel încât a considerat aceste bunuri ca fiind deteriorate și nu funcționează, mai ales că nu cunoaște în ce condiții s-au aflat aceste bunuri, în ce condiții au fost folosite și păstrate, urmând a fi lăsate în folosința pârâtului, cu obligarea acestuia la recuperarea costului bunurilor.

De asemenea, a evidențiat că prin faptul comiterii acestei infracțiuni i-au fost cauzate daune morale, exprimate prin retrăirii, atât ei, cât și părinților ei, prin cauzarea diferitor incomodități, curm ar fi deplasările la poliție în cadrul urmăririi penale, învoirea și lipsa de la serviciu, astfel, a considerat că suma de 30 000 de lei va fi una echitabilă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167 CPC, art. 11, 14, 1398, 1416, 1422-1423 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Serghei Grițco în beneficiul ei în contul recuperării prejudiciului material cauzat prin infracțiune în timpul furtului comis în sumă de 18 600 de lei și paguba morală în sumă de 30 000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată și a venitului ratat în legătură cu cauza penală în sumă totală de 30 645,38 de lei compusă din cheltuieli de deplasare la tren de la locul de trai al părinților în Italia până la aeroportul din Roma, tur – retur la 25 ianuarie 2019 și 1 februarie 2019 în sumă de 127,60 de euro, în valută națională în mărime de 2 470,49 lei; de la Roma până la Chișinău și Leova la 25 ianuarie 2019 și 1 februarie 2019, tur - retur în sumă de 9 230,20 de lei, salariul părinților din Italia,

pentru zilele de muncă pierdute din 25 ianuarie 2019 până la 1 februarie 2019 în sumă de 463,54 de euro, ceea ce constituie 8 974,69 de lei ale tatălui ei, Mihail Varaniță și 360 de euro, ceea ce constituie suma de 6 970 de lei ale ei, Angela Varaniță și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice ale apărătorului în sumă de 3000 de lei, precum și plata taxei de stat de 100 de lei. (f.d.2-3)

Prin hotărârea din 20 ianuarie 2020 a Judecătorei Cimișlia, sediul Leova, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Iana Varaniță și a fost încasată din contul lui Serghei Grițco în beneficiul Ianei Varaniță suma de 5 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest pretenția Ianei Varaniță în acest capăt a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Au fost încasate din contul lui Serghei Grițco în beneficiul Ianei Varaniță cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat achitată de reclamantă la depunerea acțiunii de 100 de lei, în rest pretenția de încasare a cheltuielilor de asistență juridică a fost respinsă. Au fost respinse ca fiind neîntemeiate pretențiile Ianei Varaniță cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune în timpul furtului comis, în sumă de 18 600 de lei, cheltuielile judiciare și venitul ratat în legătură cu cauza penală în sumă de 30 645,38 de lei.

Prin decizia din 12 noiembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de Iana Varaniță și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că în speță conform sentinței nr. 1-25/2019 din 17 aprilie 2019 a Judecătorei Cimișlia sediul Leova în calitate de parte vătămată în dosarul de învinuire a lui Serghei Grițco a fost recunoscută doar Iana Varaniță. Or, după cum indică legislația procesuală penală, parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii cu acordul victimei.

Au mai reținut instanțele de judecată că Iana Varaniță, fiica lui Mihail Varaniță și a Angelei Varaniță, la data înaintării cererii de chemare în judecată s-a indicat doar pe sine în calitate de reclamantă, iar pe parcursul examinării cauzei nu a solicitat atragerea părinților în calitate de coreclamanți.

La fel, au conchis instanțele de judecată că persoanele în interesul cărora solicită Iana Varaniță recuperarea prejudiciului prin cererea de chemare în judecată depusă, nu fac parte din categoria celor limitați în capacitate de exercițiu. Astfel, instanțele de judecată nu s-au pronunțat asupra drepturilor lui Mihail Varaniță și Angelei Varaniță, dar au invocat faptul că nu se pot expune asupra probelor care confirmă sau infirmă careva drepturi ale acestora.

La 26 ianuarie 2021, Iana Varaniță a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul, atât cu hotărârea primei instanțe, cât și cu decizia instanței de apel, deoarece au fost pronunțate cu aplicarea eronată a normelor de drept material și de drept procedural.

A susținut că instanțele judecătorești au încălcat prevederile art. 85 alin. (1) CPC, obligând-o să achite plata taxei de stat în sumă de 100 de lei, deși reclamantul în asemenea categorii de litigii este scutit de la plata taxei de stat.

La fel, a susținut că ambele instanțe de judecată au ignorat prevederile art. 183 alin. (2) lit. a) CPC și nu au precizat legea care urma a fi aplicată speței, nu au fost determinate raporturile juridice dintre părți, motiv ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și încălcarea drepturilor fundamentale la un proces echitabil.

A menționat că în cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea pagubei cauzate prin infracțiune părinților săi: Mihail Varaniță și Angela Varaniță, însă a omis să indice numele lor ca coreclamanți. A considerat că instanța de judecată avea obligația la pregătirea cauzei pentru dezbaterile judiciare în temeiul art. 183 alin. (2) lit. c) CPC să stabilească componența participanților la proces și implicarea în proces a părinților săi. Or, ambele instanțe de judecată au vizat în hotărârile lor drepturile persoanelor care nu au fost atrase în proces, expunându-se asupra sumei prejudiciului cauzat prin infracțiune, asupra denumirii bunurilor deteriorate prin infracțiune, nefiindu-le acordat acestora dreptul să conteste valoarea prejudiciului constatat și asortimentul bunurilor deteriorate.

Motivele expuse, au fost invocate în instanța de apel, însă, decizia motivată nu cuprinde expunerea la motivele invocate în cererea de apel, ceea ce indică la examinarea superficială a apelului.

A susținut că, deși acțiunea ei a fost admisă parțial, atunci instanța de judecată era obligată să se expună asupra compensării cheltuielilor de asistență juridică.

La 6 februarie 2021, în adresa lui Serghei Grițco a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Iana Varaniță, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 170), fiind recepționată de către destinatar la 23 februarie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 172).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Serghei Grițco să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 157), însă plicul împreună cu decizia instanței de apel a fost restituit instanței de apel cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 159, 160).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 ianuarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iana Varaniță completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Iana Varaniță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Iana Varaniță urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iana Varaniță.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic